

[Svend Auken]

de ældre kan få en betryggende plejehjemsplads, eller at alvorligt syge mennesker kan blive behandlet på sygehusene. Jeg synes, det lyder godt, og at det tegner til, at vi kan få denne meget vigtige reform og forbedring igennem i dette folketingsår.

Jeg er ikke helt enig med hr. Peter Brixtofte, når han siger, at private hospitaler vil yde et væsentligt bidrag i den forbindelse. Vi ved, at det danske sundhedssystem er blandt verdens allerbilligste. I de lande, hvor man bruger private sygehuse, hvor man lader pengepungen bestemme, hvilke behandlinger der først skal udføres, er udgifterne til sundhedsvæsenet langt større end i Danmark. Det, vi ønsker med borgernes rettigheder, er, at vi fra Folketingets side opstiller nogle mål, man skal nå, og at vi så overlader det til kommunerne, til de ansatte, til brugerne i det omfang, det er muligt, at finde frem til de rigtige midler, og det tror jeg man kan. Jeg tror, at hr. Peter Brixtofte har ret i, at vi ofte kan gøre tingene langt billigere, end vi gør det i dag, hvis vi tillader mere fleksibilitet.

Men profitstyring er altså bedst egnet til produktion af varer og tjenesteydelser inden for den private sektor. Den egner sig ikke, når det drejer sig om social tryghed og behandling af syge. Der må det ikke være pengepungen, men behovet, der er det afgørende.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

På én måde kan vi i Fremskridtspartiet godt lide Venstre, når de stiller sig op og holder de gode taler; på en anden måde synes vi ærligt talt, det er lidt svagt, at Venstre nu på 10. år holder store taler uden virkelig at gøre noget som helst ved problemerne. Jeg vil tage det, hr. Nyrup Rasmussen sagde om, at der var lidt mere huld i hr. Peter Brixtoftes tale, op. Jeg vil sige, at den var lidt mere huld i mine øren, jeg synes ikke, det er rigtigt af hr. Peter Brixtofte at blive ved med at holde store taler uden at gøre noget konkret ved problemerne.

Jeg vil f.eks. godt tage fat på problemet med overførselsindkomsterne. Vi havde en diskussion for kort tid siden i Folketinget, hvor Fremskridtspartiet havde rejst en forespørgselsdebat om overførselsindkomsterne. Vi har noteret, at Venstre i sommerens løb mange

gange har markeret, at de nu skulle reduceres, men ikke – og det giver jeg hr. Svend Auken og fru Marianne Jøved fuldstændig ret i – over for de svage i vores samfund. De syge, de gamle og de svage skal fortsat have betalt det, de har behov for, af statskassen, men hvorfor sætter Venstre ikke ind over for alle de andre udgifter, vi har til overførselsindkomster? Hvorfor i alverden skal man ikke i dette land arbejde for den ydelse, man får af det offentlige? Det ville være sund politik, om vi gennemførte det i Folketinget, og jeg vil godt høre Venstres mening om, hvorvidt vi kan få en sådan debat om, hvorvidt man i virkeligheden opfylder grundlovens § 75 om, at der skal være arbejde til alle i dette samfund, og at man skal være pligtig til at påtage sig det arbejde, man bliver tilbudt.

Formanden:

I betragtning af de mange spørgsmål, der har krav på svar, giver jeg hr. Peter Brixtofte ordet for en såkaldt replicerende bemærkning af indtil 5 minutters varighed.

Peter Brixtofte (V):

Allerførst til fru Pia Kjærsgaard: Det er mærkeligt med disse indkomstoverførsler. Næsten alle er enige om, at udviklingen ikke kan fortsætte, men hver eneste gang der kommer et konkret forslag, er det, som om det ikke lige netop er dér, man skal stoppe væksten i indkomstoverførslerne. Regeringen har rent faktisk, og det er bekendt, arbejdet med en række forslag på væsentlige områder, der er fremsat i forbindelse med finanslovforhandlinger, og det er kendt, at regeringen prøver at komme igennem med begrænsninger af overførselsindkomsterne, men vi kan ikke gøre mere, end der er flertal til i Folketinget, og det gælder i øvrigt også på andre områder, at regeringen ikke kan blive bedre, end der er flertal til i Folketinget, det må vi erkende.

Til hr. Svend Auken: Jeg hilste initiativet velkommen, ikke på den måde, at vi så synes, der skal være en lov om det, men fordi vi synes, at det er spændende fordomsfrit at diskutere målene for den offentlige sektor. Hvad er det, vi vil med den offentlige sektor? Hvad er kvalitet i den offentlige sektor? Hvad er vigtigst, classeskvotienter eller antal timer? Det er